

Den højtærede Minister fremsatte ogsaa en anden Udtalelse, som var mig lidt uforstaaelig. Ministeren sagde, at Hudeprisen er ikke Maksimalprisen, det er Minimalprisen. Det forekommer mig, man ikke med nogen Ret kan kalde det hverken det ene eller det andet; det er snarere begge Dele. Det er den fastsatte Pris; mindre kan man ikke tage, medmindre man vil give den, der henter Kadaveret, en Gave eller en Drikkeskilling. Derfor forekommer det mig, at den eneste Maade, hvorpaa man kan tænke sig en saadan Konkurrence, er den, at disse Destruktionsanstalter kom ind paa af Hensyn til Folks gode Omdømme at give dem, som de henter Dyrene hos, en ekstra Betaling, som de ikke er forpligtede til. Jeg tror nu ikke, man kan regne med noget i den Retning. Naar det een Gang er fastsat i Loven, hvad der skal betales, saa betaler man det som den fastsatte Pris, og saa er det hverken Maksimal- eller Minimalpris.

Den højtærede Minister sagde, at Forslagets Betydning var at hindre, at der anvendes Kød af selvdøde Kreaturer til Menneskeføde. Som jeg gentagne Gange har sagt, hersker der paa dette Punkt ingen som helst Uenighed mellem den højtærede Minister og mig; ogsaa jeg mener absolut, at vi bør skabe de mest betryggende Forhold paa dette Omraade. Jeg betragter det derimod som mere tvivlsomt, om den anviste Vej netop er den, vi skal gaa. At Socialdemokratiets Ordfører var begejstret for at gaa den Vej, forstaaer jeg saa godt, for det er jo i Virkeligheden et Skridt i den Retning, som man fra den Side altid har ønsket: at faa hele dette Forhold under faste, bestemte Former, ind under de officielle Statsanstalter.

Det blev sagt, at det var rigtigt, at Afhentningen skulde ske indenfor en bestemt Tid. Dette fik Ministerens Tilslutning, og ogsaa jeg mener, at dette er absolut nødvendigt. Ellers kunde det let gaa saaledes, at Huden blev ødelagt, og vedkommende vil da ogsaa selv være interesseret i at hente Kadaveret saa tidlig som muligt.

Det er blevet fremhævet, at det er de vanskeligt stillede, der er særligt interesserede i dette Spørgsmaal. De vanskeligt stillede er maaske nok fristede til at købe af de Fødevarer, som der kan være størst Fare for er blevet forfalsket, men hvis man vil skaffe dem et forøget Værn derimod gennem ny Lovgivning, maa man sikre sig, at denne nye Lov virkelig bliver

en Forbedring, og jeg betvivler, at dette vil blive Tilfældet ved Gennemførelsen af det her foreliggende Lovforslag.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stengaard-Kirkegaard: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Simonsen) udtalte, at man skal passe paa, at saadanne Afkogningsanstalter ikke bliver Monopolforetagender. Det synes jeg ogsaa, og jeg tvivler heller ikke paa, at hvis det ærede Medlem var bange for, at noget saadant skulde blive Følgen, vilde han være en født Modstander af en saadan Fremgangsmaade. Men nu har jeg en Bekendtgørelse, udsendt af en Indehaver af en Afkogningsanstalt, hvori det bekendtgøres, at alle Beboerne i 21 Sogne er pligtige at aflevere deres selvdøde Kreaturer til ham, og at ingen indenfor dette Omraade maa oprette en saadan Afkogningsanstalt; i modsat Fald vil de paa-gældende blive draget til Ansvar efter Loven. Naar Forholdet er det, at Befolkningen indenfor et vist Omraade er tvunget til at sælge til en bestemt Mand, og denne Mand har en autoriseret Forretning, er det et saa decideret Monopolforetagende, som overhovedet kan tænkes. Saa siger man nok, at man har dog nogen Garanti ved den i Loven indsatte Bestemmelse om Maksimalpris, men deri indeholdes ingen som helst Betyggelse. Naar Forholdet er det, at der er flere Tusinde Sælgere, men kun een Køber, ligger der selvsagt ingen Beskyttelse i en Maksimalpris. Det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen) var inde paa den rigtige Tanke, at skal der være Beskyttelse, maa der være en Minimalpris, thi det er de mange Sælgere, der skal beskyttes, og ikke den ene Køber.

Naar Lovgivningsmagten skal træffe Bestemmelser paa dette Omraade, kan man ikke slaa sig til Ro med, at der i Loven fastsættes, at der skal betales Hudens Pris. Sagen er den, at Hudens Pris i Øjeblikket er et noget tvivlsomt Begreb. Hvad er egentlig Hudens Pris? Saa vidt mig bekendt har vi i Øjeblikket en Maksimalpris paa Huder, saaledes at Ejeren faar en Part af Hudens Pris, Staten tager sin Afgift, og endelig tager Grossereren eller Eksportøren ogsaa en Part af Hudens Pris. Det er dog en given Ting, at man ikke ved Lov kan paalægge en Ejer eller et Forsikringssselskab at sælge